

Sygn. akt VIII C 776/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu, Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Kurdziel

Protokolant: Anna Hrydziusko

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2015 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa T. S.

przeciwko J. J. i T. R. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego T. R. (1) na rzecz powoda T. S. kwotę 8.637,53 zł (osiem tysięcy sześćset trzydzieści siedem złotych i pięćdziesiąt trzy grosze) wraz z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia 20 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od pozwanego T. R. (1) na rzecz powoda kwotę 2.045,91 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nie obciąża powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu w zakresie w jakim przegrał proces;

V. zasądza od Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu) na rzecz adwokata G. S. kwotę 2.952 zł brutto, w tym 552 zł podatku od towaru i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu J. J..

Sygn. akt VIII C 776/12

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 27 kwietnia 2012 r. powód T. S. domagał się zasądzenia od pozwanych in solidum J. J. i T. R. (1) kwoty 25.872,44 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 20 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu podał, że zlecił pozwanemu J. J. roboty budowlane polegające na wykonaniu w stanie surowym otwartym budynku przy ul. (...) we W.. Jednocześnie powierzył nadzór nad tą budową pozwanemu T. R. (1). Powód wyjaśnił, że po wykonaniu robót budowlanych okazało się, że w wyniku wadliwie wykonanej, lub braku wykonania, poziomej izolacji przeciwwilgociowej, do piwnicy wlewa się woda, następuje przenikanie jej przez warstwę posadzki (kapilarnie) i na łączeniach podłogi ze ścianami. Ma to w szczególności miejsce w okresie występowania wysokiego stanu wód gruntowych oraz przy intensywnych opadach. Jako podstawę odpowiedzialności wykonawcy J. J. wskazał art. 471 k.c., podnosząc nieprawidłowe wykonanie umowy o roboty budowlane natomiast T. R. (1) zarzucił

nieprawidłowe wykonanie umowy o nadzór nad robotami, albowiem w odpowiednim czasie nie zauważył błędów wykonawcy i nie wezwał go do ich naprawienia. Wyjaśnił, że wysokość dochodzonego roszczenia wynika z prywatnego kosztorysu naprawy izolacji wodnych w przybudówce sporządzonego przez B. L.. Kosztorys ten obejmował naprawę izolacji w piwnicy, położenie opaski wokół budynku, prace porządkowe i koszty prac związanych z częściową rozbiórką i odtworzeniem tarasu w związku z położeniem opaski drenażowej wokół budynku.

Na rozprawie w dniu 27 listopada 2012 r. pozwany T. R. (1) wniósł o oddalenie powództwa. Oświadczył, że przyjął obowiązki kierownika budowy w ramach ustnej umowy z powodem. Zarzucił, iż załączony do pozwu kosztorys nie został poparty jakąkolwiek ekspertyzą techniczną, potwierdzającą związek przyczynowy pomiędzy zaistnieniem szkody a koniecznością przeprowadzenia wskazanych w kosztorysie prac i zużycia materiałów, a nadto, iż w kosztorysie tym ujęto nieuzasadnioną zamianę posadzek z paneli podłogowych na płytki z kamieni sztucznych z cokolikami, co wpływa dodatkowo na podwyższenie cen robocizny. Zarzucił nadto, że powód wskazywał różne wartości rzekomej szkody. Podniósł też, że w dniu 10 marca 2011 r. zgłosił inwestorowi fakt braku izolacji poziomej posadzek w piwnicy i tym samym wykonał należycie umowę.

Powód T. S. na rozprawie w dniu 27 listopada 2012 r. podniósł, iż panele w skutek zawilgocenia nie nadawały się do powtórnego zamontowania, zaś różnica pomiędzy posadzką z takich paneli, a posadzką z kamieni sztucznych wraz z cokolikami jest nieistotna. Wyjaśnił, iż w ten sposób kosztorys uwzględniał także szkodę w postaci niszczenia paneli.

Pozwany J. P. zarzucił też, że powód utracił uprawnienia z rękojmi wobec braku zawiadomienia pozwanego o wykryciu wady w terminie miesiąca od jej ujawnienia. Z ostrożności podniósł też zarzut przedawnienia roszczeń z tytułu rękojmi i gwarancji. Wskazał, że prace pozwanego zostały odebrane zgodnie z umową najpóźniej do dnia 16 czerwca 2009 r., zaś strony przewidziały 24 miesięczny okres gwarancji na prace. Pozew został zaś złożony w dniu 27 kwietnia 2012 r. zatem już po upływie okresu gwarancji, podobnie jak pismo z dnia 8 sierpnia 2011 r. stanowiące zgłoszenie rzekomych wad. Wady zostały ujawnione najpóźniej do dnia 19 marca 2010 r. gdyż w tej dacie powód i pozwany T. R. (1) sporządzili ekspertyzę techniczną zawilgocenia powierzchni, tj. okoliczność z jakiej powód wywodził swoje roszczenie.

Na rozprawie w dniu 21 listopada 2013 r. pozwany T. R. (1) oświadczył, że roszczenie pozwu nie obejmuje kwestii związanej z ewentualnymi nieprawidłowościami w zakresie tarasu, w związku z tym opinia uzupełniająca nie powinna dotyczyć tej kwestii. Podniósł, że powód w dotychczasowych pismach przed zleceniem opinii nie poruszał kwestii zniszczenia paneli oraz szafy typu komandor.

Powód wyjaśnił, że szafa komandor była zainstalowana w przyziemiu i konieczny był jej demontaż i ponowny montaż.

W pismach z dnia 24 listopada 2013 r. i 6 lutego 2014 r. powód wskazał, że wady w budynku ujawniały się stopniowo i już wcześniej informował o nich pozwanych. P. do chwili obecnej nie wykonano całości robót przyjętych przez pozwanego J. J.. Zarzucił, że fakt częściowego odbioru robót nie ma znaczenia i nie mógł otwierać terminu do wygaśnięcia roszczeń z rękojmi, której termin zgodnie z umową rozpoczął bieg po końcowym odbiorze robót, który nie został wykonany. Powód zarzucił, że poniósł już koszty źle wykonanych robót i za nie zapłacił, co nie zostało uwzględnione przez biegłego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W grudniu 2008 r. sporządzony został projekt rozbudowy domu jednorodzinnego w zabudowie bliźniaczej przy ul. (...) we W..

W dniu 16 lutego 2009 r. powód T. S. zawarł z J. J. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...), umowę nr (...) o roboty budowlane, której przedmiotem było wykonanie w stanie surowym otwartym przybudówki do budynku przy ul. (...) we W., zgodnie z dokumentacją projektową, tabelą elementów scalonych oraz standardem wykończenia stanu surowego. W szczególności umowa obejmowała: wykonanie robót ziemnych i fundamentów przybudówki, wybudowanie ścian wraz z izolacją pionową, wykonanie izolacji poziomej i pionowej fundamentów (załącznik nr

4). Zgodnie z umową pozwany wykonać miał również podsypkę z piasku pod podłogę. Termin zakończenia robót określono na 15 maja 2009 r. Umówione wynagrodzenie 60.000 zł netto miało być płacone częściami, kwota 20.000 uiszczona zaliczkowo miała zostać potraktowana jako pierwsza rata, pozostałe 40.000 zł miało być przekazane na podstawie częściowych odbiorów poszczególnych robót. Odbiory procentowego zaawansowania robót miały być dokonywane na koniec każdego z etapów określonych w Tabeli elementów scalonych. Wykonawca miał wystawiać faktury pro forma na podstawie częściowych protokołów oraz fakturę pro forma końcową, która miała być wystawiona po odbiorze końcowym, na podstawie końcowego „bezusterkowego” protokołu odbioru wykonanych robót. W § 6 umowy określono, iż przedmiotem odbioru końcowego jest bezusterkowe wykonanie przedmiotu umowy, dzień odbioru końcowego jest dniem wykonania umowy i z tym dniem rozpocząć miały bieg terminy wynikające z rękojmi i gwarancji. Wykonawca był zobowiązany do pisemnego zawiadomienia inwestora o gotowości do przeprowadzenia czynności odbiorczych w terminach zgodnych z § 8 ust. 6, w tym robót częściowych z wyprzedzeniem min. 3 dni roboczych, robót zanikających – z wyprzedzeniem min. 2 dni roboczych i odbioru końcowego – z wyprzedzeniem min. 7 dni roboczych. Według § 7 ust. 2 umowy, w wypadku, gdy inwestor nie dotrzyma tych terminów, wykonawca mógł podpisać protokół jednostronnie. Wykonawca udzielił 36-miesięcznej gwarancji i rękojmi na prace stanowiące przedmiot umowy, liczone od dnia odbioru końcowego. Umowa wskazywała, iż przedstawicielem inwestora T. S. będzie T. R. (1), zaś wykonawcę będzie reprezentować J. J. i J. M..

- umowa z dnia 16.02.2008 r. nr (...) wraz z załącznikami, k.8-14, 16-21,

Dom powoda położony jest blisko O., gdzie poziom wód gruntowych jest wysoki, dlatego w projekcie przewidziano położenie izolacji fundamentów poziomych składającą się z dwukrotnej warstwy papy na lepiku lub jednej papy termozgrzewalnej. Zgodnie z załącznikiem do umowy w postaci „Standardu wykończenia stanu surowego” izolacje poziome fundamentów miały być wykonane z warstw: „2x papa na lepiku lub 1 x papa termozgrzewalna, dwustopniowo na wysokości ok. 30 cm ponad projektowanym poziomem gruntu”. Izolacje poziome ław fundamentowych zostały wykonane przez pozwanego J. J. prawidłowo. Odrębną kwestią była izolacja pozioma posadzki w piwnicach, której pozwany J. J. nie wykonywał i która powinna być położona później, przez trzeci podmiot, wykonujący posadzkę w piwnicy w ramach odrębnej umowy z powodem.

Z przyczyn technologicznych położenie izolacji poziomej podłóg w piwnicy mogło nastąpić dopiero przy realizacji robót w zakresie wykonania posadzki piwnicy, po zakończeniu stanu surowego otwartego a zatem po zakończeniu realizacji umowy nr (...), wymagało ono oczyszczenia podłoża po przeprowadzeniu prac związanych z realizacją stanu surowego otwartego.

Dowód: - Standard wykończenia stanu surowego – k. 19-20,

-przesłuchanie powoda, protokół elektroniczny, k. 164.

- przesłuchanie pozwanego J. J., protokół elektroniczny, k.164,

Na podstawie ustnej umowy z powodem, pozwany T. R. (1) objął funkcję kierownika budowy i zobowiązał się do nadzorowania i odbioru robót wykonywanych w ramach umowy nr (...). Zadaniem pozwanego T. R. było dopilnowanie aby roboty zanikające były na bieżąco odbierane protokolarnie przy udziale przedstawiciela inwestora i wykonawcy.

Dowód:- przesłuchanie powoda, protokół elektroniczny, k. 164,

-przesłuchanie pozwanego T. R. (1), protokół elektroniczny k.164.

Pozwany J. J. wykonywał swoje obowiązki zgodnie z umową i dostarczonym harmonogramem wykonywania robót. Wykonał izolację pionową ścian, za zgodą inwestora i kierownika budowy z wykorzystaniem technologii izopan, na dwóch poziomach wykonał izolację poziomą ścian: na ławie fundamentowej i ponad gruntem. Na podsypce z piasku położył warstwę folii izolacyjnej i dokonał wylewki z chudego betonu. Prace te zostały odebrane przez kierownika budowy. Pozwany J. J. zakończył prace budowlane związane z wykonaniem umowy nr (...) w dniu 15 maja 2009 r., pokwitował odbiór całości wynagrodzenia za zakończone etapy zleconych mu robót, tj. wykonanie robót ziemnych i

fundamentów, ścian piwnicy i stropu nad piwnicą, ścian parteru i stropu nad parterem oraz ścian piętra i stropu nad piętrem.

Dowód: - załącznik nr 2 do umowy – k. 21,

- przesłuchanie pozwanego J. J., protokół elektroniczny, k.164,

-przesłuchanie pozwanego T. R. (1), protokół elektroniczny, k.164.

Wykonanie posadzki w pomieszczeniach piwnicznych i prac wykończeniowych powód zlecił podmiotowi trzeciemu, wskazanemu przez T. R.. W toku tychże robót na podłozie nie wykonano izolacji posadzki zgodnie z projektem, tj. papy termozgrzewalnej, podwójnie zgrzewanej za zakładkę, połączonej z izolacją pionową, a zamiast niej położona została tylko zwykła folia budowlana. Podmiot trzeci w pomieszczeniach piwnicznych wykonał gładzie, pomalował ściany, położył panele, zamontował drzwi i dwie szafy typu komandor.

Pozwany T. R. (3) przyjeżdżał na plac budowy po ukończeniu danego etapu, w celu zaopiniowania wykonanych prac, zgłaszał poprawki i dokonywał wpisów w dzienniku budowy. Nie były to regularne wizyty, a pod koniec budowy pozwany pojawiał się coraz rzadziej, pomimo tego, że był wzywany po odbiór danego etapu.

Dowód:- przesłuchanie powoda, protokół elektroniczny, k. 164,

- przesłuchanie pozwanego J. J., protokół elektroniczny k.164.

Po zakończeniu budowy wysoki poziom wód gruntowych po opadach atmosferycznych spowodował wdzieranie się wody do podpiwniczenia. Wilgoć pojawiała się pod panelami, na styku ścian z podłogą, zwłaszcza w rogach pomieszczeń, powodując częściowe zawilgocenie ścian. Na skutek zalania uszkodzeniu uległy ościeżnica drzwi i listwy przyścienne, drewniane panele podłogowe, konieczny był demontaż obu szaf. Konieczne było skucie tynków do wysokości około 40 cm i ponowne pomalowanie ścian pomieszczeń piwnicznych. Powód całą powierzchnię podłogi wylał folią w płynie.

W dniu 19 marca 2010 r. pozwany T. R. (1) wykonał „Ekspertyzę techniczną dotyczącą wpływu wody zewnętrznej na ściany piwnicy w budynku przy ul. (...) we W.”, w której stwierdził pojawienie się na ścianach piwnicy wykwitów oraz na połączeniu ścian z podłogą zawilgocenia powierzchni.

Wykonany został drenaż wokół ścian zewnętrznych przybudówki, a rury drenarskie ułożone zostały na poziomie fundamentów. Drenaż został przyłączony do kanalizacji deszczowej przebiegającej przez ogród posesji.

Pomimo podjętych prac, w tym także założenia dodatkowej opaski izolacyjnej wokół budynku, w dalszym ciągu dochodziło do okresowego zawilgocenia podłogi w budynku. Miało to miejsce w okresie wiosennym i letnim, kiedy stan wody gruntowej był wysoki.

Dowód: - zeznania świadka B. L., k. 59,

- przesłuchanie powoda, protokół elektroniczny, k. 164,

-przesłuchanie pozwanego T. R. (1), protokół elektroniczny, k. 164.

Pismem z dnia 8 sierpnia 2011 r., powód wezwał pozwanych do podjęcia czynności zmierzających do usunięcia wady robót skutkującej zalewaniem piwnicy w dobudówce, wyznaczył termin do 19 sierpnia 2011 r. jako termin przystąpienia do usunięcia usterek, z zagrożeniem, iż brak rozpoczęcia robót w tym dniu spowoduje zlecenie ich osobie trzeciej na koszt pozwanych. Wstępnie wartość tych prac oszacował powód w tym piśmie na 18.000 zł/.

Dowód: -wezwanie z dnia 8.08.2011 r., k. 5-6.

Izolacja pozioma podłogi piwnicy została wykonana niezgodnie ze sztuką budowlaną i niezgodnie z projektem. Izolacja taka nie gwarantowała ochrony przybudówki przed okresowym pojawianiem się wysięków wody gruntowej i zawilgoceń. W celu likwidacji tego błędu konieczne jest ponowne wykonanie izolacji poziomej posadzki piwnic, tym razem z zastosowaniem izolacji przeciwwodnej z papy termozgrzewalnej, po uprzednim rozebraniu warstw wierzchnich podłogi na gruncie aż do poziomu betonowej wylewki, wyrównanie i osuszenie podłoża, a ponadto odtworzenie kolejnych warstw podłogi (izolacji termicznej, przeciwwilgociowej i gładzi wyrównawczej). Koszty niezbędne do doprowadzenia nieruchomości do stanu zgodnego ze sztuką budowlaną i z projektem, przy zastosowaniu średnich stawek kosztorysowych, średnich cen materiałów budowlanych i obowiązującej stawki VAT wynosiły 7.387,53 zł.

Konieczny do poniesienia przy realizacji tychże prac koszt demontażu i montażu stolarki drzwiowej znajdującej się w pomieszczeniu piwnicznym wynosi 200 zł, a demontażu i montażu dwóch szaf z przesuwanymi drzwiami typu komandor wynosi 1.050 zł.

Dowód: -opinia pisemna wraz z załącznikami, uzupełniająca opinia pisemna i ustna opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu budownictwa ogólnego mgr. inż. M. B., k. 71-84, 200-207,229.

Sąd zważył, co następuje:

W stosunku do pozwanego J. J. powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, zaś w stosunku do pozwanego T. R. (1) roszczenie uznał Sąd za częściowo zasadne.

Istota sporu sprowadzała się do rozstrzygnięcia kilku kluczowych kwestii: słuszności co do zasady w zakresie żądania skierowanego przeciwko pozwanemu J. J., zakresu szkody – w szczególności co do zgłaszanych przez powoda kosztów opaski izolacyjnej wokół ścian zewnętrznych przybudówki, prac porządkowych, naprawy tarasu, demontażu i montażu stolarki drzwiowej w pomieszczeniach piwnicznych, demontażu i montażu dwóch szaf typu komandor, nadto rozważenia zarzutu wygaśnięcia roszczeń z rękojmi i zarzutu przedawnienia roszczeń.

W pierwszej kolejności rozważania Sądu skupiły się na zakresie zgłoszonego żądania – tj. na zakresie powoływanych przez powoda podstawach faktycznych i prawnych.

Odnosnie podstawy prawnej powództwa należało stwierdzić, że zarówno treść pozwu jak i pisma kierowane przez powoda do pozwanych przed wszczęciem procesu, a ponadto wyrażane w pismach procesowych i na posiedzeniach stanowisko procesowe powoda, działającego przez profesjonalnego pełnomocnika, jednoznacznie wskazywały art. 471 i nast. k.c. jako podstawę prawną roszczeń skierowanych przeciwko obu pozwanym, przy założeniu ich odpowiedzialności in solidum. Przepis art. 471 k.c. stanowi, że dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Przesłankami powstania odpowiedzialności kontraktowej są: zaistnienie niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, powstanie konkretnej szkody, adekwatny związek przyczynowy pomiędzy niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem zobowiązania a szkodą. Pojęcie okoliczności, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność jest zdefiniowane w art. 472 k.c. Na dłużniku, dążącym do uwolnienia się od odpowiedzialności, ciąży powinność wykazania, że naruszenie zobowiązania wynikło z przyczyny znajdującej się poza kontrolą dłużnika. Z kolei na wierzycielu spoczywa obowiązek wykazania wymienionych wyżej przesłanek odpowiedzialności.

Natomiast podstawę faktyczną powództwa wyznaczały twierdzenia powoda zawarte w pozwie i pismach przedsądowych kierowanych do pozwanych a powtórzone w pismach procesowych powoda. W ramach podstawy faktycznej żądania należało wyróżnić:

a) nienależyte wykonanie zobowiązania – które w odniesieniu do pozwanego T. R. (1) było przez powoda konkretyzowane zaniedbaniem w nadzorze nad robotami i w odbiorze robót zanikających, skutkujące położeniem

posadzki pomieszczeń piwnicy w dobudówce bez uprzedniego położenia właściwej izolacji poziomej tejże posadzki, zaś w odniesieniu do pozwanego J. J. wyrażać się miało w niewykonaniu prawidłowej izolacji poziomej posadzki piwnicy,

b) powstanie szkody majątkowej wynikłej z przesiąkania wody do pomieszczeń piwnicznych dobudówki, odpowiadającej wysokością kosztom związanym z przywróceniem budowli do stanu zgodnego z projektem,

c) adekwatny związek przyczynowy pomiędzy nienależytym wykonaniem zobowiązania przez każdego z pozwanych z osobna a powstaniem szkody.

Pozwany T. R. (1) podczas przesłuchania uznał zasadniczo swą odpowiedzialność, przyznając, że zaniedbał sprawdzenia, czy przed położeniem posadzki piwnicy została położona zgodna z projektem izolacja pozioma podłóg. W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości związek przyczynowy pomiędzy tym zaniedbaniem a powstaniem szkody. Właściwy odbiór robót zanikających, w tym odbiór izolacji posadzki, doprowadziłby do wprowadzenia poprawek w postaci położenia właściwej izolacji jeszcze w trakcie trwania procesu budowlanego, dzięki czemu nie zaistniałoby kapilarne przesiąkanie wody i konieczność poniesienia kosztów likwidacji następstw zalania piwnicy i samych przyczyn takiego przesiąkania. Zgłoszenie faktu nieprawidłowości izolacji dopiero w 2010 r., po zakończeniu procesu budowlanego, nie mogło oznaczać – wbrew zarzutom pozwanego T. R. (1) – iż wykonał on należycie umowę.

Z kolei pozwany J. J. podnosił, iż wyżej określone przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej w stosunku do niego nie powstały, albowiem wykonanie izolacji poziomej podłóg piwnicznych pozostawało poza zakresem powołanej w pozwie umowy o roboty budowlane nr (...) i nie mieściło się w pracach szczegółowo określonych w załącznikach do tejże umowy. Zarzut ten w ocenie Sądu był zasadny. Jak to pozwany J. J. wyjaśnił, przedmiotem zamówienia nie było wykonanie przez niego posadzki piwnicy i izolacji tejże posadzki, które to prace technologicznie mogły być wykonane dopiero po ukończeniu stanu surowego otwartego. Podkreślenia wymaga przy tym, że izolację poziomą fundamentów i pionową ścian, o której mowa w punktach 4. i 5. załącznika do umowy o nazwie „Standard wykończenia stanu surowego” (k. 19), pozwany ten wykonał w sposób należyty, co zostało potwierdzone w uznanej przez Sąd za miarodajną opinii biegłego sądowego z zakresu budownictwa. W zakresie posadzki piwnicy wymieniony powyżej dokument przewidywał jedynie wykonanie przez pozwanego J. J. podsypki piaskowej i tzw. suchego betonu. Izolację poziomą posadzki podpiwniczenia kładzie się zgodnie ze sztuką budowlaną dopiero na tymże suchym betonie, jednakże ten dalszy etap prac nie był objęty standardem wykończenia stanu surowego i tym samym – nie należał do obowiązków J. J. lecz do podmiotu trzeciego, który realizował dalsze etapy budowy posadzki w piwnicy.

Wobec powyższego należało przyjąć, iż wobec pozwanego J. J. nie powstały powoływane przez powoda przesłanki odpowiedzialności kontraktowej, zatem co do niego powództwo oddalono w całości.

Jest oczywiste, iż ochrona prawna może być udzielona wyłącznie w zakresie podstaw żądania określonych przez powoda w pozwie i ewentualnie rozszerzonych w toku procesu. Podkreślenia wymaga, iż rolą Sądu w kontradiktoryjnym postępowaniu cywilnym nie jest samodzielne rozszerzanie tychże podstaw, nawet w sytuacji, gdy okoliczności faktyczne ustalone jedynie przy okazji rozpoznawania pierwotnie skonkretyzowanego roszczenia wskazywałyby na możliwość konstruowania dalszych roszczeń w zakresie wykraczającym poza zgłoszone żądanie. Z tych przyczyn Sąd nie obciążył pozwanych kosztami naprawy tarasu. Wprawdzie bezspornie taras został wybudowany w sposób niezgodny z zasadami sztuki budowlanej przez J. J. nadzorowanego przez pozwanego T. R. (1), jednakże podkreślić należy, iż budowa tarasu nie była objęta umową nr (...) lecz odrębną umową, której powód nie załączył do pozwu i której nie powoływał w pozwie. Nienależyte wykonanie tej innej umowy o roboty budowlane nie stanowiło zatem podstawy faktycznej żądania skierowanego przeciwko pozwanemu J. J., zakreślonej w sposób ścisły przez powoda reprezentowanego przez profesjonalnego pełnomocnika. Również w odniesieniu do pozwanego T. R. (1), który nadzorował prace związane z budową tarasu, podstawa faktyczna powództwa nie obejmowała kwestii niedopilnowania przez niego procesu budowlanego na tym odcinku prac. Kwestie braku utwardzenia tarasu nie były poruszane w korespondencji między stronami, powód nie żądał ani po zakończeniu robót ani w pozwie wykonania kompleksowej naprawy tarasu z uwagi na brak utwardzenia podłoża. Wszystkie roszczenia dochodzone pozwem w niniejszym sporze dotyczyły tylko i wyłącznie szkody wynikłej z nieprawidłowej izolacji poziomej podłogi w piwnicy, natomiast biegły

sądowy M. B. zastrzegł, iż stwierdzone przez niego niejako przy okazji sporządzania pierwotnej opinii uginanie się podłogi na tarasie pozostawało bez związku przyczynowego z zastosowaniem niewłaściwego rodzaju izolacji posadzki piwnic. Dodać należy, iż kwestia nieprawidłowego wykonania odrębnej umowy o wybudowanie tarasu została dostrzeżona dopiero w toku procesu przez biegłego sądowego, w uwagach dodatkowych zawartych w pierwotnej opinii, wykraczających poza tezę dowodową. Biegły wprawdzie w opinii dodatkowej, na skutek działań sądu z urzędu, wyliczył koszty wprowadzenia koniecznych poprawek tarasu, zapobiegających jego uginaniu się w przyszłości, jednakże pomimo nawet przeprowadzenia takiego dodatkowego wyliczenia z inicjatywy Sądu, powód nie zainicjował rozszerzenia żądania o koszty naprawy nieprawidłowo wybudowanego tarasu, podtrzymując do zamknięcia rozprawy swoje pierwotne żądanie, oparte w całości na treści kosztorysu prywatnego załączonego do pozwu. Uwydatnić przy tym należy, iż kosztorys prywatny przedłożony przez powoda zawierał grupę czynności określonych jako „naprawa tarasu“, jednakowoż dotyczył on wyłącznie prac, które zdaniem kosztorysanta B. L. pozostawały w związku z zalewaniem piwnicy i miały na celu likwidację następstw wdzierania się wody. Kosztorys prywatny zakładał bowiem błędnie, iż likwidacja przyczyn zalewania piwnicy wiąże się z koniecznością odkrywki części tarasu przylegającej do ścian dla wybudowania pionowej opaski izolacyjnej wokół budynku. Biegły sądowy zweryfikował to założenie, wydedukowane przez niego z treści prywatnego kosztorysu, jako błędne, wskazując jednocześnie, iż przyczyny wnikania wody do budynku są związane z nieprawidłowościami izolacji poziomej posadzki, nie zaś z izolacją pionową, a zatem położenie opaski pionowej wokół budynku, wzmacniające izolację pionową i poniekąd służące sprawdzeniu jej szczelności, nie pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zgłaszaną przez powoda szkodą. Z tych samych przyczyn nie mogły zostać uwzględnione przez Sąd koszty założenia opaski pionowej wokół budynku. Nawet zakładając prawdziwość twierdzeń powoda co do tego, iż opaska taka została założona, przy braku wykazania przez powoda wysokości kosztów z tym związanych, Sąd, w oparciu o opinie biegłego sądowego z zakresu budownictwa, przyjął, iż prace te nie pozostają w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą i nienależytym wykonaniem zobowiązania. Reasumując tę część rozważań, koszty czynności opisanych w prywatnej opinii B. L. jako „naprawa tarasu“ i „opaska wokół budynku“, nie pozostawały w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą wynikłą z zastosowania nieprawidłowej izolacji poziomej posadzki, stąd w tym zakresie powództwo skierowane przeciwko obojgu pozwanym podlegało oddaleniu, ponadto koszty wprowadzenia poprawek tarasu wyliczone przez biegłego sądowego, również nie pozostające w związku z błędami w izolacji lecz wynikające z innego zdarzenia nieobjętego pozwem, tj. z braku wprowadzenia należytego utwardzenia podłoża tarasu, nie mogły zostać uwzględnione wobec braku rozszerzenia przez powoda podstaw faktycznych i prawnych żądania i braku rozszerzenia kwotowego powództwa.

Wysokość szkody została ustalona w oparciu o opinię biegłego sądowego M. B., który wyliczył koszt robót polegających na rozebraniu istniejących warstw podłogi, oczyszczeniu i osuszeniu podłoża i odtworzeniu kolejnych warstw na kwotę 7.387,53 zł brutto, uwzględniając przy tym zasadnie odtworzenie posadzki z paneli z kleiną drewnianą i koszty prac porządkowych. P. Sąd uwzględnił pozostające w związku przyczynowym ze zgłaszaną szkodą i konieczne do poniesienia przy okazji prac likwidujących przyczyny wnikania wody do piwnic zgłaszane do rozliczenia przez powoda koszty demontażu i montażu stolarki (200 zł) i szaf przesuwnych (2x525 zł), jako że biegły potwierdził konieczność takich prac, zaś szacunkowe wyliczenie przez biegłego sądowego ich wartości w opinii uzupełniającej oraz w trakcie ustnego wyjaśnienia opinii nie zostało przez strony zakwestionowane i zasługiwało na aprobatę jako przekonujące.

Zarzut przedawnienia i zarzut wygaśnięcia roszczeń z rękojmi podniesione przez pozwanego J. J. pozostały bezprzedmiotowe, albowiem roszczenie dochodzone pozwem w stosunku do tego pozwanego w ogóle powodowi nie przysługiwało.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

W pkt. III wyroku, na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c., Sąd zasądził od pozwanego T. R. (1) na rzecz powoda tytułem stosunkowego zwrotu kosztów procesu kwotę odpowiadającą 1/3 kosztów procesu poniesionych przez powoda. Powód poniósł opłatę sądową od pozwu 1.294 zł, koszt wynagrodzenia pełnomocnika 2.400 zł oraz zaliczkę w kwocie 2.500 zł na wynagrodzenie biegłego, znajdującą pokrycie w zgłoszonych przez biegłego kosztach sporządzenia opinii i stawiennictwa na rozprawie do wysokości 2.443,75 zł, a zatem do zwrotu dla powoda z urzędu na podst. art. 80 ust.

z ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych pozostaje kwota 56,25 zł zaliczki, zaś całość poniesionych przez powoda kosztów daje sumę 6.137,75 zł, z czego 1/3 stanowi kwotę 2.045,91 zł.

Mając na uwadze wynik sprawy oraz fakt poniesienia przez powoda znacznych kosztów postępowania w porównaniu do kwoty zasądzonej w pkt. I wyroku, Sąd w pkt. IV wyroku nie obciążył powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego J. J., w szczególności kosztami pomocy prawnej świadczonej z urzędu przez adwokata, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sąd orzeczono jak w sentencji.